

COMUNICACIONS I COL·LOQUI

COMUNICACIÓ

Sr. Antoni Bosch i Veciana: *Llei i desobediència en l'Antígona de Sòfocles.*¹

Entre les obres de Sòfocles, *Antígona* sobresurt pel seu accent marcadament inflacionista en l'ús de la terminologia relacionada amb *phrónesis*. Des del començ, amb la promulgació de l'edicte per part de Creont i la determinació d'Antígona d'enterrar el seu germà Polinices, es van succeint les raons que pretenen evitar el desencadenament tràgic que acompanyament s'esdevé de manera ineluctable; decisions i raons que pretenen aconseguir la contingència de la quotidianitat. A mesura que l'obra avança, la tensió entre *llei i desobediència* -*desobediència* d'Antígona respecte de l'edicte de Creont; *desobediència* de Creont respecte de les lleis de Zeus i la Justícia- va prenent força perquè es van posant qüestions sobre *l'abast i els límits del poder dels governants*. Es planteja el conflicte entre *l'àmbit legislatiu diví i l'àmbit legislatiu humà*. La difícil harmonització entre els dos àmbits esdevé finalment tràgica. Qui ha estat excepcional en l'*Antígona* no és cap dels seus personatges, separatament, sinó tots en el seu conjunt tràgic. No té raó ni un ni altre personatge de Sòfocles sinó el mateix Sòfocles que ha estat genial donant-nos a entendre que en l'univers de la convivència política hi ha Creonts i Antígones (i Hismenes, i Hèmons, etc.). Sòfocles ha comprès la complexitat de la convivència humana en el marc de la *polis* i ens ha posat al descobert la dificultat de trobar l'enllaç entre *llei i desobediència*.

1. Hom pot llegir la comunicació sencera a A. BOSCH i VECIANA, *Llei i desobediència en l'Antígona de Sòfocles* (Tecnologia Filosòfica, 6), KAL-Universitat de Barcelona, Barcelona, 1997, 16 pp.